

Norsk Lovtidende.

Utgit efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 24

Utgit 19 juni.

1909

Lov

17 juni.

om foranstaltninger mot indførsel av smitsomme sygdomme.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

At Os er blit forelagt det nu forsamlede, ordentlige Stortings beslutning av 22 mai 1909, saalydende:

§ 1. Hvor denne lov benytter uttrykket helseraadets (sundhetskommissionens) ordfører, omfatter dette, forsaavidt intet andet av Kongen er bestemt, ogsaa tilsynsmand som antages eller beskikkes av helseraadet, samt læge eller opsynsmand som av helseraadets ordfører for særlige tilfælde bemyndiges til at træde i hans sted.

1ste kapitel.

Almindelige bestemmelser om tilsynet med sundhetsforholdene ombord i fartøier.

§ 2. Det i denne lov omhandlede tilsyn med sundhetsforholdene ombord i fartøier som ankommer til eller henligger i norske havner, henhører under helseraadene. Det til en by (kjøpstad eller ladested) hørende havnedistrikt blir, forsaavidt angaar de forhold som omhandles i denne lov, at anse som henhørende under byen og skal staa under tilsyn av byens helseraad.

Forsaavidt intet andet i lov er bestemt, finder sundhetslovgivningens almindelige bestemmelser anvendelse.

§ 3. For enhver havn der av fartøier som kommer fra utenriksk sted oftere benyttes som losse- eller lasteplads, som anløpssted eller som nødhavn, skal helseraadet, saafremt dets ordfører ikke bor paa eller nær stedet, beskikke en tilsynsmand med varamand som har at utføre de forretninger, som omhandles i denne lov. Vedkommende er pliktig til at motta beskikkelse og til at forrette i seks aar, hvorefter han kan undslaa sig for gjenvalg i likesaa lang tid.

17 juni. § 4. Ved behandlingen av saker angaaende tilsynet med sundhetsforholdene ombord i fartøier tiltrædes helseraadet i kjøpsteder og ladesteder med eget kommunestyre av stedets havnefoged og vedkommende skibstilsynsmand, hvis en saadan bor paa stedet, samt den tjenestemand, som forestaar det stedlige toldopsyn, eller efter vedkommende departements nærmere bestemmelse av en anden toldtjenestemand, og i kystdistrikterne forøvrig efter kommunestyrets bestemmelse av en eller flere av de i henhold til § 3 beskiktede tilsynsmænd.

Helseraadet i forening med havnestyret eller, hvor saadant ikke findes, overlodsens bestemmer beliggenheten av den del av en havn hvortil fartøier som ankommer fra utlandet, henvises til undersøkelse, rensning m. v. i henhold til kap. 2. Antages denne karantæneplads at burde ligge utenfor havnedistriktet, bestemmes dens beliggenhet av Kongen, hvis der ikke kan oppnaaes enighet med vedkommende kommune.

§ 5. De for en kjøpstad eller et ladested givne forskrifter med hensyn til sundhetsvæsenet skal, forsaavidt de angaar sundhetsforholdene ombord i fartøier, gjælde for kjøpstadens eller ladestedets hele havnedistrikt.

Overtrædelse av bestemmelsene om sundhetsforholdene ombord i fartøier, begaat inden havnedistriktet, henhører under vedkommende kjøpstads eller ladesteds jurisdiktion.

§ 6. Ved siden av det almindelige politi har enhver ved skibskontrollen, told- eller havnevæsenet ansat tjenestemand samt lodsoldermænd, lodsformænd, lodser og kjendtmænd med sertifikat at bidra til overholdelsen av bestemmelsene om sundhetsforholdene ombord i fartøier.

§ 7. Helseraadets ordfører har adgang til efter henvendelse til fartøiets fører eller den som i hans sted har befalingen, at gaa ombord i ethvert fartøi som ankommer til eller henligger i norsk havn, for at undersøke dets sundhetsforhold.

Fører og besætning pligter at yde den bistand som er nødvendig til undersøkelse av fartøiet og til gjennomførelse av lovlig givne paabud; forsaavidt et saadant paabud ikke frivillig efterkommes, kan det fornødne utføres for fartøiets regning.

§ 8. Fører av fartøi som ankommer til norsk havn fra utenriksk sted, pligter paa ære og samvittighet at avgi erklæring om sundhetsforholdene ombord. Erklæringen avfattes overensstemmende med et av Kongen fastsat skema og underskrives av fartøiets fører, dets læge, naar saadan haves, samt, om det forlanges, tillike av styrmænd og maskinmester.

§ 9. Er der ombord i fartøi som ankommer til norsk havn fra utenriksk sted, indtruffet tilfælde av smitsom sygdom, utkræves tilladelse av helseraadets ordfører eller i dennes fravær av

en tilkaldt læge eller, forsaavidt læge ikke i betimelig tid kan 17 juni. komme tilstede, av havnefogden til

1. at de syke eller døde eller de av disse benyttede gjenstande bringes fraborde, eller
2. at personer som har været i rum sammen med eller i berøring med de syke forlater fartøiet, eller
3. at fartøiet har samkvem med land eller andet fartøi, utenfor hvad der for fartøiets tjeneste er nødvendig og kan foregaa, uten at personer fra land eller fra andet fartøi kommer i berøring med de syke, eller døde, eller disses opholdsrum, eller de av disse benyttede og endnu ikke rensede rum eller gjenstande.

Hvis det forlanges, pligter desuten enhver som forlater fartøiet, at gi skriftlig opgave over navn, stilling, hjemsted, bestemmelsessted, adresse og reiseplan.

§ 10. Skal fartøi som ankommer til norsk havn fra utenriksk sted, ilandbringe

1. lik av person som i utlandet er død av smitsom sygdom, eller
 2. gjenstande som i utlandet har været utsat for smitte uten at være rensed paa tilfredsstillende maate,
- utkræves tilladelse hertil av helseraadets ordfører, eller i dennes fravær av havnefogden.

§ 11. Viser det sig paa fartøi under ophold i norsk havn tilfælde av smitsom sygdom, pligter fartøiets fører, eller den som i hans sted har befalingen, snarest mulig at gjøre anmeldelse derom til helseraadets ordfører eller til havnefogden.

§ 12. Kongen bestemmer hvilke smitsomme sygdomme til enhver tid skal være gjenstand for offentlige foranstaltninger efter denne lov.

2det kapitel.

Foranstaltninger mot sjøværts eller landværts infeksjon av farsot.

§ 13. Er der paa utenriksk sted utbrutt pest, asiatisk kolera, barnekopper eller anden farsot som likestilles dermed, kan Kongen eller den han bemyndiger, kundgjøre vedkommende landomraade smittet av saadan sygdom.

§ 14. I den utstrækning Kongen bestemmer, blir de i §§ 15—20 omhandlede foranstaltninger at bringe i anvendelse paa fartøi, som

1. kommer fra eller har anløpet landomraade som ifølge kundgjørelse er smittet, eller
2. har hat samkvem med andet fartøi, som har hat sygdomstilfælde ombord av saadan art som i § 13 omhandlet, eller

17 juni. 3. har hat eller ved ankomsten har sygdomstilfælde ombord som er eller mistænkes for at være av saadan art som i § 13 omhandlet.

Fartøi som er i noget av disse tilfælde og som vil anløpe norsk havn eller som benytter indenskjærs led, skal heise karantæneflag eller føre andet av Kongen bestemt merke.

§ 15. Fartøiet skal avholde sig fra alt andet samkvem med land eller andet fartøi end det som er nødvendig for at anmelde fartøiets ankomst.

Ingen anden end lods, kjendtmænd med certifikat, toldtjenestemand, tjenestemand ved skibskontrollen eller nogen som utøver politimyndighet, maa gaa ombord i fartøiet uten tilladelse av helseraadets ordfører. Den som overtræder dette forbud, blir at behandle paa samme maate som de øvrige ombordværende personer.

§ 16. Har fartøiet ikke hat og findes der ikke ved ankomsten sygdomstilfælde ombord som er eller mistænkes for at være av saadan art som i § 13 omhandlet, kan nedennævnte foranstaltninger iverksettes:

1. Gjenstande ved hvilke der antages at hefte smittestof, renses eller tilintetgjøres.
2. Gjenstande hvis indførsel er forbudt, negtes utlosset eller tilintetgjøres.
3. Slagvand, drikke- og bruksvand samt vandballast som antages at indeholde smittestof, utpumpes, i fornødent fald efter at være rensset, og friskt drikke- og bruksvand bringes tilveie.
4. Ombordværende dyr som antages at ville kunne overføre sykdommen, søkes uskadeliggjort eller tilintetgjort.
5. Ombordværende personer underkastes eftersyn i et bestemt tidsrum.

Naar de ovenfor under nr. 1—4 nævnte foranstaltninger er iverksat og det i nr. 5 nævnte eftersyn anordnet i den utstrækning som findes paakrævet, erholder fartøiet tilladelse til at ha samkvem med land eller andet fartøi.

§ 17. Har fartøiet hat eller findes der ved ankomsten sygdomstilfælde ombord som er eller mistænkes for at være av saadan art som i § 13 omhandlet, blir nedennævnte foranstaltninger at iverksette:

1. De syke avsondres paa betryggende maate, om mulig iland, indtil de er smittefri.
2. Lik begraves eller nedsænkes i aapen sjø.
3. De dele av fartøiet og de gjenstande hvormed de syke har været i berøring, eller ved hvilke der antages at hefte smittestof, renses; værdiløse gjenstande tilintetgjøres.

4. Gjenstande hvis indførsel er forbudt, negtes utlosset eller 17 juni. tilintetgjøres.
5. Slagvand, drikke- og bruksvand og vandballast som antages at indeholde smittestof, utpumpes, i fornødent fald efter at være rensset, og friskt drikke- og bruksvand bringes tilveie.
6. Ombordværende dyr som antages at ville kunne overføre sygdommen, søkes uskadeliggjort eller tilintetgjort.
7. Ombordværende personer underkastes eftersyn i et bestemt tidsrum eller avsondres, om dette findes nødvendig.

Naar saadant eftersyn er anordnet og de øvrige foranstaltninger er iverksat i den utstrækning som findes paakrævet, erholder fartøiet tilladelse til at ha samkvem med land eller andet fartøi under iagttagelse av fornødne forsigtighetsregler.

§ 18. Fartøi som er overfyldt, eller som ved urenlig tilstand eller av andre særlige grunde antages at fremkalde fare for saadan sygdom som i § 13 omhandlet, kan, efterat der er indhentet bemyndigelse av Medicinaldirektøren, underkastes de yderligere foranstaltninger som for tilfældet findes paakrævet.

§ 19. De i §§ 16—18 omhandlede foranstaltninger gjennomføres paa ankomststedet. Er dette ikke mulig, paalægges det fartøiets fører at avgaa til nærmeste sted hvor disse foranstaltninger kan utføres, eller til sted som dertil særlig er bestemt.

Er der sygdom ombord, skal der isaafald om mulig medsendes fartøiet en læge og fornødne lægemidler, hvis fartøiets fører eller reisende forlanger det.

§ 20. Viser der sig paa fartøi som behandles efter §§ 16 og 17, i eftersynstiden noget sygdomstilfælde som er eller mistænkes for at være av saadan art som i § 13 omhandlet, finder §§ 17—19 tilsvarende anvendelse.

§ 21. I den utstrækning som hensynet til de i § 13 omhandlede sykdomme gjør det paakrævet, kan Kongen paaby:

1. At personer som landværts eller sjøværts ankommer til Norge fra landomraade som ifølge kundgjørelse er smittet, skal melde sin ankomst til helseraadets ordfører og underkastes eftersyn i et bestemt tidsrum;
2. at personer som landværts ankommer til Norge fra utenriksk sted, underkastes eftersyn ved riksgrænsen eller dertil bestemt sted i nærheten. De som ved eftersynet findes eller mistænkes for at være angrepet av saadan sykdom som i § 13 omhandlet, avsondres paa betryggende maate; det samme gjælder personer som har været i berøring med saadanne syke og antages at være smittet. Reisegods samt alle gjenstande som antages at være smittet, renses paa betryggende maate;

- 17 juni. 3. at al samfærdsel over grænsen alene skal foregaa over steder hvor eftersyn er anordnet;
4. at personer som i flok og følge ankommer til landets grænse, negtes adgang til riket, forsaavidt de ikke er norske statsborgere;
5. at enhver som mottar reisende i losji skal gjøre anmeldelse til helseraadets ordfører om reisende som kommer fra landomraade som ifølge kundgjørelse er smittet;
6. at gjenstande som kan være smitteførende, og som kommer fra smittet utenriksk landomraade, renses eller forbydes indført. Gjenstande som trods indførselsforbud er eller søkes indført, kan tilintetgjøres.

§ 22. Efter Kongens nærmere bestemmelse skal personer som i henhold til denne lov stilles under eftersyn

1. gi skriftlig opgave over navn, stilling, hjemsted, bestemmelsessted, adresse og reiseplan samt fremstille sig for helseraadets ordfører i eftersynstiden;
2. underkastes indpodninger eller indsprøitninger som erfaringsmæssig er ufarlige og har evne til at beskytte mot eller hindre utbredelse av sygdommen, saafremt det antages at kunne ske uten skade for vedkommende;
3. la foreta rensning av skiddent linnet, gang- og sengklær som de medfører eller i eftersynstiden har benyttet.

Personer som ikke paa betryggende maate vil kunne underkastes eftersyn, saafremt de nyter uindskrænket frihet, kan holdes tilbake eller underkastes indskrænkning i valg av opholdssted under eftersynstiden.

Endvidere kan det bestemmes at personer som negter at gi den i nr. 1 omhandlede opgave, eller undlater at fremstille sig til eftersyn, eller negter at la foreta de i nr. 2 nævnte indpodninger, kan avsondres.

§ 23. Kongen kan anordne tilsyn med samfærdselen fra smittet indenriksk omraade og navnlig lægetilsyn og rensning av fartøier som forlater smittet havn.

Likeledes kan Kongen forby at der fra smittet indenriksk omraade utføres gjenstande, som kan være smitteførende.

§ 24. Anvendelsen av de i dette kapitel givne bestemmelser begrænses ved de regler som i overenskomst med fremmed stat maatte være vedtat.

§ 25. Utgiftene ved gjennomførelsen av dette kapitels bestemmelser bæres av statskassen, forsaavidt intet andet nedenfor er bestemt:

1. Fartøi som er bestemt til utenriksk sted, men anløper norsk havn, maa selv bære de med undersøkelse, rensning m. v. forbundne utgifter.

2. Fartøi som er bestemt til norsk havn, maa selv bære

utgiftene ved rensning, naar denne foretages i henhold til §§ 17 juni. 17 og 18, jfr. § 20, ved ilandbringelse av syke og døde samt ved de i § 19, 2det led, nævnte foranstaltninger.

3. Fartøi fra hvilket der paa sted, hvor fast eller dertil bestemt avsondringslokale ikke findes, ønskes ilandbragt syke, maa selv utrede de med avsondringen forbundne utgifter.

4. Utgifter som er forbundet med eftersyn, tilbakeholdelse eller avsondring av personer, utredes efter den almindelige sundhetslovgivnings bestemmelser av vedkommende by- eller amtskommune undtagen forsaavidt angaar eftersyn, tilbakeholdelse eller avsondring ved fartøiers ankomst fra utenriksk sted eller ombord paa saadant fartøi i eftersynstiden eller ved det i § 21, nr. 2, omhandlede eftersyn ved riksgrensen.

5. For underhold og forpleining i sykehus kan der avkræves de syke eller dem som pligter at sørge for deres underhold, en dagpenge hvis størrelse fastsettes av Kongen. Begravelsesutgifter utredes efter fattiglovgivningens bestemmelser, forsaavidt avdøde var at anse som trængende.

6. Utgifter som følger av at nogen person har overtraadt det i § 15, 2det led, givne forbud, utredes av de skyldige selv og kan inndrives ved utpantning. Det samme gjelder utgifter som foranlediges ved, at nogen negter at underkaste sig et i henhold til § 22 nr. 1, 2 eller 3 git paabud. Er beløpet ikke at erholde hos den skyldige, utredes det av statskassen.

Forsaavidt de i nr. 2 og 3 omhandlede utgifter skulde bli uforholdsmæssig store for vedkommende fartøi, kan de av Kongen tillates helt eller delvis overført paa statskassen.

Kongen kan likeledes bestemme hvorvidt og i hvilken utstrækning staten skal delta i utgiftene ved indredning og drift av midlertidig isolations- og sykehuslokale, og av desinfektionsindretning til forebyggelse av smitte ved personer som fra utlandet ankommer her til riket. Ved avgjørelsen herav tages særlig i betraktning, om smittefaren er truende og utgiftene er betydelige i forhold til vedkommende kommunes økonomiske bære-evne.

§ 26. Betalingen til personer, som utfører de i dette kapitel omhandlede forretninger, fastsettes av Kongen.

3dje kapitel.

Forskjellige bestemmelser.

§ 27. Strander et fartøi som gaar ind under denne lovs bestemmelser, kommer disse til anvendelse i den utstrækning hvori de lar sig gjennomføre. Det samme gjelder strandet gods hvis indførsel er forbudt.

§ 28. Kongen kan tilstaa baater og mindre fartøier som

17 juni. kommer fra nabolandene eller gaar i indenriksk fart, samt krigsfartøier, fartøier i regelmæssig fart og fartøier som har læge ombord, saadanne lempelser i denne lovs bestemmelser som efter forholdene findes hensigtsmæssig og tilraadelig.

§ 29. Kan betryggende behandling eller avsondring av personer som lider eller mistænkes for at være smittet av farsot som omhandles i denne lovs 2det kapitel, ikke paa anden maate gennemføres, er helseraadet berettiget til at fordre avgit til bruk de nødvendige lokaler mot erstatning efter lovlig skjøn. Hvor saadan bestemmelse er avgit, er vedkommende berettiget til, om fornødent ved utkastelsesforretning, at bli sat i besiddelse av lokalet, mot at erstatningen senere bestemmes.

I de havner som Kongen bestemmer, skal der av kommunestyret tilveiebringes lokale hvor de syke kan betryggende avsondres og forpleies.

§ 30. De bestemmelser som i henhold til denne lov fattes av helseraadets ordfører, tilkaldt læge eller havnefogden, kan av vedkommende forlanges undergit prøvelse av helseraadet. Saadant forlangende har dog ikke opsættende virkning.

§ 31. Det offentlige pligter ikke at yde erstatning for den skade eller det tap som tilføies personer, fartøi eller gjenstande ved de foranstaltninger som træffes i henhold til denne lov.

§ 32. Kongen utfærdiger de nærmere bestemmelser som ansees paakrævet til gjennomførelse av denne lov.

§ 33. Skibsfører paa norsk skib skal ha ombord avtryk av denne lov og av de i henhold til denne utfærdigede bestemmelser, som vedkommer fartøier. Han pligter i fornøden utstrækning at gjøre lovens bestemmelser bekjent for alle ombordværende personer.

Avtryk av loven og dens tillægsbestemmelser vedkommende fartøier skal likeledes medbringes av lodser og av kjendtmænd med certifikat paa deres reiser.

Av loven og dens tillægsbestemmelser vedkommende fartøier tilveiebringes oversættelser paa de viktigste fremmede sprog; disse oversættelser tilstilles lodserne og kjendtmænd med certifikat til medtagelse paa deres reiser.

De skal saavidt mulig gjøre skibsførere opmerksom paa lovens bestemmelser, idet de overleverer et eksemplar av de medbragte oversættelser.

§ 34. Denne lov træder i kraft fra den dag Kongen bestemmer, dog ikke senere end 1 januar næste aar.

§ 35. Fra denne lovs ikrafttræden ophæves lov om karantænevæsenet av 12 juli 1848 med tillægslove av 17 juni 1880 og 1 juli 1887, lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 § 27 og lov angaaende foranstaltninger mot indførelse av

asiatisk kolera av 26 juni 1893 samt forøvrig enhver bestemmelse som maatte stride mot denne lov.

Ti har Vi antat og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter denne beslutning som lov under Vor haand og rikets segl.

Git paa Kristiania Slot den 17 juni 1909.

Haakon.

(L. S.)

Gunnar Knudsen.

Hesselberg.

Kongelig resolution

17 juni.

av 17 juni.

I henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtægter for rikets herreder meddeles stadfæstelse paa en av herredsstyret for Hornnes herred, Nedenes amt, under 24 april 1909 fattet beslutning om ny politivedtægt, som skal træde istedenfor den ved kongelig resolution av 15 august 1896 approberte politivedtægt for samme herred.

Vedtægten er saalydende:

§ 1. Paa aalmannveg (dermed er i denne vedtekti meint veg som er etla aat alle, eller veg der folk mannjamt fer) skal ikkje folk gjera upplauup eller flokka seg ihop til ulempa for dei vegfarande eller til hinder i ferdslø, og heller ikkje drive med musikk med dans til, eller med kortspel.

§ 2. Paa større stemnor maa folk berre køyra eller rida i gang paa dei vegstykke der politiet gjev paabod um det, lik-som dette og kann neitta cykling, um det finn det paakravd.

§ 3. Den som driv med aa halda folk med mat eller drykk mot betaling, skal syrgja for, so godt han kann, at det ikkje i dei rom som er etla til dette, gjeng noko fyre seg som er imot sømd og god skikk.

Offentlege mat- og drykkjehus eller morostader skal vera stengde fraa kl. 10 aften dagen fyre sun- og heilagdagar til kl. 5 eftan paa dessi dagarne, og elles fraa kl. 12 aften til kl. 6 morgon. I denne tidi maa ingen faa mat eller drykk mot betaling og ingen gjester sleppa inn eller halda til paa slike stader. Denne fyresegni skal likevel ikkje vera til hinder for, at ferdafolk i herbyrge og paa gastgjevarstader fær mat og drykk paa nemnde tid i døgret.

Ved fyresegnerne i denne paragraffen er det ikkje gjort

17 juni. noko brigde i det som lovi elles fastset um tidi for sal og utskjenkjing av brennevin, -øl og vin.

§ 4. Aalmannasamkomor til dans eller annan gaman maa ingen halda, utan det fyrst er meldt til lensmannen, som kann gjeva paabod um at dei skal slutta kl. 10 aften.

§ 5. Skjoting utanfor annanmanns hus jole- og nyaarsaftan, og skjoting for brudfylgje er forbode.

§ 6. Naar hund syner seg vond eller glefsen, skal eigaren halda honom bunden eller setja muleband paa honom, likeeins med hund som politiet elles held faarleg.

Bikkjor skal dei halda inne i laupetidi.

Hund som spring um paa eigi hand, kann politiet taka, naar det ikkje veit eigarmannen, og lysa dette ut i eit blad. Melder ikkje eigarmannen seg innan 14 dagar etter lysingi, kann politiet lata hunden drepa eller selja.

§ 7. Den som bryt desse vedtekterne, fær straff, etter § 339 i straffelovi, med bøter fraa 1 til 5 000 krunor til statskassa.

17 juni.

Kongelig resolution

av 17 juni.

1. I henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtægter for kjøpstæderne meddeles stadfæstelse paa en av kjøpstaden Hønefoss formænd og repræsentanter under 11 mai 1909 fattet beslutning om tillæg til politivedtægten, indeholdende regler for torvhandelen.

2. §§ 30 og 31 i den ved kongelig resolution av 16 oktober 1897 approberte politivedtægt for kjøpstaden Hønefoss ophæves fra den dag av, da ovennævnte tillæg træder i kraft.

Beslutningen er saalydende:

»§ 1. Til torvhandel maa kun benyttes de av magistrat og formandskap bestemte pladser. Handel paa gater eller andre offentlige pladser er forbudt.

§ 2. Som faste torvdage fastsættes onsdag og lørdag. Handelen begynder da kl. 8 morgen og avsluttes onsdag kl. 5 og lørdag kl. 2 em. Paa de øvrige dage er torvhandel forbudt, dog gjøres undtagelse for salg av fersk fisk, der av forsælgerne kan torvføres alle virkedage.

§ 3. Adgang til torvsalg tilstedes:

A. Uten avgift:

1. Byens indvaanere til forhandling av produkter av egen husflid eller eget gaards- og havebruk eller eiendom,

utbytte av egen jagt og eget fiskeri samt av vilde bær 17 juni.
og frugter, som de selv eller ved andre har sanket.

2. Utenbys personer til salg av skog- og haveprodukter samt egne frembringelser av husflid, jagt, fiskeri og landbonæring.

B. Mot avgift:

Næringsdrivende i den utstrækning formandskapet bestemmer efter indhentet erklæring fra politimesteren. Avgiften varierer fra 1 til 5 kroner pr. maaned og maa betales forskudsvis. Formandskapet kan frit for avgift, naar særlige omstændigheter gjør det ønskelig. Bevilgningen gives av politimesteren for 1 aar ad gangen, men kan tilbagekaldes ved misbruk.

§ 4. Opdeling av slagt tillates saavel sælgere av egne produkter, som dem der efter bevilgning har faat torvplads.

§ 5. De som indfinder sig paa torvene for at sælge varer, skal ordne sine utsalg paa den maate som av politiet anvises dem, og i det hele iagttage de av politiet givne forskrifter til ordenens opretholdelse. Den, der skjønt paamindet, ikke efterkommer de givne forskrifter, kan av politiet bortvises fra torvet.

§ 6. Torvhandlere maa ikke paa torvet henkaste bedævede varer eller andet afvold.

§ 7. Efter ankomsten til torvet skal hestene straks fraspændes kjøretøjerne og kjøres bort. Ved torvtidens utløp skal alle varer, vogner og de til handelen benyttede gjenstande være fjernet fra torvet.

§ 8. Levende dyr maa ikke fremstilles til salg paa torvene. Dette forbud gjælder dog ikke fjærfæ, grisunger og kaniner, som kan torvføres i rummelige kasser eller kurver.

§ 9. Overtrædelse av denne vedtægt straffes i henhold til straffeloven.

Kongelig resolution

17 juni.

av 17 juni.

- I. Approbation meddeles i henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov ang. særegne foranstaltninger mot tuberkulose sygdomme av 8 mai 1900 paa nedenstaaende av herredsstyret for Sydvarangers herred i Finmarkens amt under 20 oktober 1908 og 20 april 1909 fattede beslutninger om almindelige sundhetsforskrifter samt om ordningen av anmeldelsespligten ved

17 juni.

tuberkuløse sykes flytning for de inden herredet beliggende tettere bebyggede strøk av Kirkenes, samt bebyggelsen ved gruberne.

II. De ved kongelig resolution av 29 januar 1870 for Sydvarangers herred approberte sundhetsforskrifter ophæves, forsaavidt angaar ovennævnte strøk fra den tid foran omhandlede forskrifter træder i kraft.

Forskriftene er saalydende:

§ 1. Ved opførelse eller flytning av vaaningshus iagttages følgende: Grunden maa i forveien avgrøftes og tomten planeres saaledes at overvand ikke kan rinde ned under bygningen. Bygningen maa staa paa undermur av mindst 30 cm.s høide over marken. Gulvet i nederste stokverk skal være dobbelt og tættet med mellemfyld. Ethvert beboelsesrum skal være forsynt med mindst et opslagsvindu. Hvor kokeovn anvendes i beboelsesrum maa damphætte eller anden indretning til bortledning av dampen anbringes.

§ 2. Huseierne skal holde sine gaardsrum samt veier, pladser og grøfter utenfor sine hus rene.

§ 3. Det er forbudt paa offentlige pladser og veier at henkaste papir, appelsinskal, halm og andet avfald.

§ 4. Alt tørt avfald fra husholdningene bør om mulig straks brændes. Lar dette sig ikke gjøre, henlægges det tillike med aske og sot i en tæt med laag forsynt kasse.

§ 5. Forsaavidt husene ikke er forsynt med kloakledning, skal alt flytende avfald midlertidig henslaaes paa en i hvert gaardsrum anbragt torv- eller jorddunge. Denne maa være saaledes indrettet og nylægges saa ofte at derfra intet tilsig sker til offentlig vei eller naboens gaardsrum.

§ 6. Efterhaanden som gaterne forsynes med kloakledning skal, naar helseraadet forlanger det, eierne av hus som er beliggende i indtil 32 m.s avstand fra kloakken, anbringe avstikkere til denne til avledning av grund- og overvand samt spilde- og skyllevand. Til rør maa kun benyttes glasserte lerrør.

§ 7. Til ethvert hus skal høre et privet, hvis gulf og sæte vaskes mindst 1 gang ukentlig. Det skal være tæt og trækfrit. Sætet skal være forsynt med tætsluttende laag og gjødselrummet med en trækpipe, der fører ut i fri luft i tilstrækkelig høide, eller der maa paa anden maate være sørget for luftveksling. Beholderen, der anbringes paa tæt cementert eller tjæret underlag, skal være en tæt, sterk og let flytbar kasse eller tønne; eller beholderen kan være en bing. Denne maa være tæt og likeledes i bunden cementert eller tjærebædt. Dens høide maa være mindst 1 m.

§ 8. Privetindholdet maa jevnlig paaføres hensigtsmæssig

strøelse, saa ond lugt undgaaes, likesaa maa tømning finde sted 17 juni. saa ofte, at ingen overfyldning sker.

§ 9. Fjøs, stald og privet maa ikke ha væg sammen med vaaningshus eller med rum hvori matvarer opbevares eller tilberedes. Husdyr eller fjærfæ maa ikke holdes i beboelsesrum.

§ 10. I stalder og fjøs maa strøelse anvendes, samt gjød-selen bortføres saa ofte at ingen urenlighet forvoldes. Helse-raadet kan forby kreaturhold, hvor det finder at saadant for-anlediger sanitære misligheter som vedkommende ikke avhjælper.

§ 11. Alt afvold eller gjødsel, der ikke straks benyttes til gjødning, skal av huseieren besørgeres bortbragt til bestemte av helseraadet anviste avfaldspladser. Utenfor disse maa intet saadant henlægges. Bortførelsen maa ske i tætte kasser, der for flytende gjødsel maa være forsynt med laag, og kan likesom rensning av søppel- og privetbeholdere paabydes av helseraadet, naarsomhelst det findes fornødent. I tiden fra 15 mai til 15 september maa privetbeholdere kun tømmes mellem kl. 10 aften og 5 morgen.

§ 12. Hvis kloakledning er anbragt i husene, skal vask og avløpsrør holdes rene og fri for stank.

§ 13. Utsalgssteder for kjøt, melk, smør, ost og brød samt andre næringsmidler skal være lyse, luftige og rene, og vedkommende utsælger er pliktig at etterkomme de paabud, helseraadet maatte finde nødvendig for at sikre en renslig be-handling av varerne. Helseraadet kan ogsaa midlertidig forby ut-salg av melk og andre næringsmidler fra hus hvor smitsom sygdom findes, samt tilførsel og ut-salg fra andre steder hvor saadan sygdom optræder. Likesaa kan det forby salg av be-dærvede og sundhetsskadelige næringsmidler.

§ 14. I alle offentlige lokaler, i butikker, arbeidsrum, restauranter, losjhus og arbeiderboliger skal det fornødne antal spytbakker være anbragt med opslag om forbud mot at spytte paa gulvet. Spytbakkerne skal holdes rene og være paafylt fugtet sagflis, sand eller lignende.

§ 15. Findes noget bebodd hus, arbeids- eller forsamlings- rum ved mangel paa frisk luft eller lys, ved fugtighet, uren-lighet eller overfyldning av mennesker at være skadelig for sundheten, kan helseraadet forby dets anvendelse, indtil den paagjældende mislighet er avhjulpet.

§ 16. Bedrifter der medfører for sundheten skadelige utdunstninger eller forurensninger, skal være undergit helseraa-dets tilsyn og bestemmelser. Det samme gjelder bakerier og slagterier. Disse skal være lyse, stadig holdes omhyggelig rene, fri for støv og stank.

§ 17. Syke der lider av tuberkulose (tæring) skal, naar

17 juni. de forandrer bopæl, anmeldte dette til den behandlende læge der har at melde det til helseraadets ordfører.

§ 18. Helseraadet kan i særlige tilfælde tilstede avvikelser fra disse forskrifter.

17 juni.

Kongelig resolution

av 17 juni.

Approbation meddeles i henhold til § 11, jfr. § 4 i lov om sundhetskommisioner m. v. av 16 mai 1860 paa den av herredsstyret for Fredriksværns herred i Jarlsberg og Larviks amt under 11 december 1908 fattede beslutning om en forandring i § 10, første punktum, i de for herredet ved kongelig resolution av 1 februar 1908 approberte sundhetsforskrifter, — dog med en enkelt forandring.

Efter den approberte forandring skal § 10, første punktum, lyde saaledes:

Nærings- eller nydelsesmidler eller bruksgjenstande, der er skadelige for sundheten, kan av sundhetskommisjonen forbydes holdt tilfals og i fornødent fald besørger tilintetgjort eller uskadeliggjort paa vedkommendes bekostning.

17 juni.

Kongelig resolution

av 17 juni.

Den av Skiens kommunestyre under 18 februar d. a. besluttede vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Skien stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre, dog med en enkelt forandring.

Den approberte vedtægt er saalydende:

»§ 1. Utsalgssteder hvor salg av varer foregaar, skal med de nedenfor angivne undtagelser holdes lukket fra kl. 7 aften. Fredag og lørdag samt sidste hverdag før helligdage er det dog tillatt at holde aapent til kl. 9 aften.

Likeledes de sidste 8 hverdage før julaften samt mandag og tirsdag i paaske-uken.

For julaftens vedkommende henvises til lov av 14 juli 1897.

Søn- og helligdage skal utsalgssteder holdes lukket hele dagen og 17 mai fra kl. 1 middag.

§ 2. Forbudet i § 1 skal ikke være til hinder for, at 17 juni. kunder ekspederes som er kommet ind før lukningstiden.

§ 3. Nærværende vedtægt finder ikke anvendelse paa apotekere, bakere, konditorer, melkehandlere, kjøthandlere, fiskehandlere, samtlige dog kun forsaavidt de ikke tillike driver anden kjøbmandshandel.

Forsaavidt angaar søn- og helligdage, kommer for de i nærværende paragraf nævnte næringsdrivende den almindelige helligdagslovgivnings bestemmelser til anvendelse.

§ 4. Overtrædelse av denne vedtægt straffes efter loven (jfr. straffelovens § 339, 2)«.

Kongelig resolution

17 juni.

av 17 juni.

Nedenstaaende av Stord herredsstyre under 14 mai 1909 besluttede vedtægt angaaende lukningstid for utsalgssteder i Stord herred stadfæstes i henhold til lov om lukningstid for utsalgssteder av 31 mai 1900 som gjældende indtil videre:

§ 1. De utsalgssteder i Stord herred, hvor kjøbmænd, frihandlere, haandverkere, fabrikanter og bakere sælger varer, skal lukkes kl. 9 aften. Herfra undtages tiden fra 15 mai til og med 15 august i hvilken tid lukningstiden fastsættes til kl. 10 aften. Herved gjøres ingen forandring i den for lukning julaften gjældende bestemmelse.

§ 2. Søn- og helligdage samt 17 mai skal utsalgsstedene holdes lukket hele dagen.

§ 3. I lukningstiden maa kunder ikke indlates, hvorimot det er tillatt at ekspedere kunder som er kommet ind før lukningstiden.

§ 4. Overtrædelse av vedtægten straffes efter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolution

17 juni.

av 17 juni.

I medhold av lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 39 tillates det indtil videre at drive fiske med stang til og med den 19 september i den egentlige Hopeelv (o: den del av vassdraget der ligger ovenfor Hopevandet) i Gloppens herred, Nordre Bergenhus amt.

17 juni.

Kongelig resolution

av 17 juni.

I medhold av lov om laks- og sjørretfiskerierne m. v. av 8 april 1905 § 39 tillates det indtil videre i Strynsvandet i Stryns herred, Nordre Bergenhus amt, ovenfor en linje, trukket fra Klevenes brygges vestre kant til Jon Lundes baatnøst at drive fiskeri med bundne redskaper undtagen kilenøter og lignende selvfangende med ledning eller ledningsgarn og særskilt fangerum forsynte redskaper til og med 8 september.

17 juni.

Kongelig resolution

av 17 juni.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 1 og 69, jfr. § 67, meddeles stadfæstelse paa nedenstaaende av Trondhjems bystyre i møte den 17 december 1908 fattede beslutning angaaende sammensætningen av brandstyret og lempning i lovens § 21, forsaavidt Trondhjem betræffer, samt angaaende delvis bibehold av de for feiervæsenet sammesteds ved den Norske Regjerings resolution av 22 juni 1905 approberte hovedregler:

»1. Brandstyret i Trondhjem bestaar av politimesteren, brandchefen og 3 medlemmer, som vælges av bystyret for 3 aar, første gang dog bare for den gjenværende del av den løpende formandskapsperiode. De kan negte at ta imot genvalg i likesaa lang tid, som de har gjort tjeneste.

Forøvrig som lovens § 1.

2. Lovens kap. III om feiervæsenet gjælder bare, forsaavidt forskriftene ikke kommer i strid med de hovedregler for feiervæsenet i Trondhjem, som er approbert ved den Norske Regjerings resolution av 22 juni 1905; — dog saaledes, at overopsynet med feiervæsenet fremtidig skal henhøre under brandstyret, som ogsaa har at træffe de avgjørelser som hovedreglerne i § 5 overlater til branddirektøren.

3. For Trondhjem gjælder ikke bestemmelsen i lovens § 21 om, at 1 brandhake hører blandt de redskaper, som skal være paa hvert bebygget matr.-nr.«

Kongelig resolution

17 juni.

av 17 juni.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 9 og 69 bestemmes:

1. Den av Sarpsborgs bystyre i møte den 23 februar 1909 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsyn i Sarpsborg godkjendes som gjældende indtil videre.
2. De ved høieste resolution av 6 november 1886 avgivne bestemmelser om brandvisitationernes utførelse i Sarpsborg opheves.

Efter beslutningen blir brandsynet at utføre av feiermesteren i forening med brandmesteren eller en anden brandfunktionær efter brandchefens bestemmelse.

Kongelig resolution

av 17 juni.

17 juni.

I henhold til § 9 i lov om brandvæsenet av 15 august 1908 meddeles godkjendelse av den av ladestedet Mosjøens bystyre i møte den 12 mars 1909 fattede beslutning om at brandsyn sammesteds skal utføres av brandchefen (branddirektøren) sammen med feieren.

Kongelig resolution

av 17 juni.

17 juni.

I henhold til lov om brandvæsenet av 15 august 1908 §§ 9 og 69 bestemmes:

1. Den av Narviks bystyre i møte den 28 december 1908 fattede beslutning angaaende utførelse av brandsyn i Narvik godkjendes som gjældende indtil videre.
2. De ved høieste resolution av 7 april 1904 avgivne bestemmelser angaaende utførelsen av brandvisitation i Narvik opheves.

Efter beslutningen blir brandsynet fra nytaar 1909 indtil videre at utføre av feiermesteren og et av brandstyret for hvert aar opnævnt bygningskyndig medlem, hvis løn utredes av bykassen.

Utgiver: Fred. T. Salicath.